

Mt_17.25

ΚΑΙ ΟΥΚ ΟΥΣΕΤΟ ΔΙΔΡΑΓΜΑ ΛΕΓΕΙΝΑΙ
ΚΑΙ ΤΕΡΕΙΧΙΛΑΘΕΝ ΟΤΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΕΙΑΝ ΠΡΟ
ΕΦΡΑΣΕΝ ΑΥΤΟΜΟΙΣ ΕΛΕΓΩΝ ΤΗ ΚΑΙ ΔΑΚΕΙ
ΣΙΜΩΝ ΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΤΙΝΩΝ
ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙΝ ΚΕΛΗΝ ΚΗΝ ΣΟΝ ΑΠΟ ΤΩ
ΥΙΩΝ ΑΥΤΩΝ Η ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΛΛΟΤΡΙΩΝ

Mt_17.26

ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΩ Ο ΠΕΤΡΟΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΛΛΟΤΡΙΩΝ
ΕΦΗ ΑΥΤΩ ΟΙΣ ΕΡΑΓΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΕΙΣ ΗΜΟΙ

Mt_17.27

ΥΙΟΙ ΙΝΑ ΔΕΜΗΝ ΚΑΙ ΑΔΑΛΙΣΩΜΕΝ ΑΥ
ΤΟΥΣ ΠΟΡΕΥΘΕΙΣ ΕΙΣ ΕΒΛΑΔΕΣ ΑΝΒΑΛΕΑΓΗ
ΚΙΣ ΤΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΝΑΒΑΝ ΜΟΝ ΤΑ ΠΡΩ
ΤΟΝ ΙΧΘΥΝΑΡΟΝ ΚΑΙ ΑΝΟΙΣΑΣ ΤΟ ΒΤΟ
ΜΑ ΑΥΤΟΥ ΕΥΡΗΣΕΙΣ ΤΑ ΤΗΡΑ ΕΚΕΙΝΩΤ
ΛΑΒΩΝ ΔΟΣΑΥΤΟΙΣ ΑΝΤΙ ΕΜΟΥ ΚΑΙ ΔΟΧΑ

Mt_18.01

ΕΝΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΚΥΡΑ ΠΡΟ ΟΗΛΘΟΝ ΟΙ ΜΑΘΗ
ΤΑΙ ΤΩΝ ΧΑΡΑΚΤΕΡΩΣ ΤΙΣ ΑΡΑΜΙΣΩΝ Ε
ΣΤΙΝ ΕΝ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

Mt_18.02

ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ ΟΙΣ ΠΑΙΔΙΟΝ

Mt_18.03

ΕΣΤΗ ΕΦΗ ΑΥΤΩ ΕΝ ΜΕΣΩ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙ
ΠΕΝ ΑΜΗΝ Η ΕΓΩ ΧΜΙΝ ΕΑΝ ΗΜΕΤΡΑ
ΦΗΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝ ΕΒΛΑΔΙΩΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΟΥ
ΜΗ ΕΙΣΕΛΘΗΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ

Mt_18.04

ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΟΣΤΙΣ ΓΑΡ ΤΑ ΠΙΝΩ
ΣΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΩΣ ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΟΥ
ΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΜΙΣΩΝ ΕΝ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ

Mt_18.05

ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΚΑΙ ΟΣ ΕΔΕΒΗ
ΤΑΙ ΔΑΙΔΙΟΝ ΤΟΙΟΥΤΟ ΕΝ ΕΠΙΤΩ ΟΝΟ
ΜΑΤΙ ΜΟΥ ΕΜΕ ΔΕ ΧΕΤΑ

Mt_18.06

ΟΣ ΔΑΝ ΣΚΑΝΔΑΛΙΣΗ ΕΝΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ
ΤΟΥΤΩΝ ΤΩΝ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΕΜΕ

καὶ ἔλθόντα εἰς τὴν οἰκίαν προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς
 Und ²(,dem) gekommenen in das Haus kam zuvor ¹ihm – Jesus,

λέγων· τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων
 sagend: Was dir scheint, Simon? Die Könige der Erde, von welchen

λαμβάνουσιν τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ
 erheben sie Zölle oder Steuer? Von – ihren Söhnen oder von

τῶν ἀλλοτρίων; 26 εἰπόντος δέ· ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων, ἔφη
 den Fremden? (Als er) gesagt hatte aber: Von den Fremden, sagte

αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί. 27 ἵνα δὲ μὴ
 zu ihm – Jesus: Also – frei sind die Söhne. Damit aber nicht

σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς εἰς θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον καὶ
 wir Anstoss geben ihnen, gegangen zum See, wirf (die) Angel und

τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθύν ἄρον, καὶ ἀνοίξας
 den heraufgezogenen ersten Fisch nimm, und geöffnet habend

τὸ στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα· ἐκεῖνον λαβὼν
 - sein Maul, wirst du finden einen Stater; den genommen habend

δοῦς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.
 gib ihnen für mich und dich!

18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ
 In jener – Stunde traten hinzu die Jünger – zu Jesus,

λέγοντες· τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;
 sagend: Wer ²wohl (der) Grössere ¹ist im Reich der Himmel?

2 καὶ προσκαλεσάμενος παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν
 Und zu sich gerufen habend ein Kind, stellte er es in ihre Mitte

3 καὶ εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε
 und sagte: Wahrlich, ich sage euch: Wenn nicht ihr umkehrt und werdet

ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
 wie die Kinder, keinesfalls werdet ihr hineinkommen in das Reich der

οὐρανῶν. 4 ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός
 Himmel. Wer also erniedrigen wird sich wie – dieses Kind, der

ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. 5 καὶ ὃς ἐὰν δέξηται
 ist der Grössere im Reich der Himmel. Und wer – aufnimmt

ἐν παιδίῳ τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται.
 ein solches Kind in – meinem Namen, mich nimmt auf.

6 Ὅς δ' ἂν σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν
 Wer aber – zur Sünde verführt einen – dieser Kleinen -

πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ
 glaubenden an mich, förderlich ist es für ihn, dass gehängt würde

συμφεραυτωινακρεμασθημιχαρ
οντεςουεστοντραχηλοναυτουκαι
καταποντησθηεντωμελαγειτησθα
λασσησ ουαιτωκοςμωαποτωνσκα
δων αναγκηι κρεστινελαθειντα
σκαναλλα πανεκεινωουαιτωαπο
δοουτοσκαναλλοαρχεται

Mt_18.07

εδενχειρσουνοπογεσουσκαναλλαι
σεεκοφομαυτακαβαλατοσου
καλονσοεστινειςτηζωηνκωλον
ητηυλλοε ηδυοχειραε ηδυοποδα
εχονταβληθηαιεστονυρτοαιωνιο
καθισοφθαλμοσουσκαναλλαιζε
εξελεαυτοκαιβαλατοσου καλο
συεστινμονοφθαλμοενημω
ηεισελθειν ηδυοφθαλμοιουεχο
ταβληθηαιεστιναιωνιοτουηρος

Mt_18.08

Mt_18.09

οραταιμηκαταφρονησηταιενοστων
μικρωντουτων λετωαυτοαυτο
οιαγγελιοαυτωνεκουφραυτοδια
τασβλεπουσιντοσπροσωπακηδου
τηρεμουτουενογραμοσ

Mt_18.10

ηλαθενγαρουιοστογαλαθριωτου
τωουτωου
τοαπολωλοσ

Mt_18.12

εανγενηταιιναηωεκατοντιροβα
τακαιπλανησενεσαυτωα συχει
αφεισταβνηνηκονταενηελεητα
ορη πορευθεισζητειτοπλασιωμε
καιεανγενηταιευρεηαυτο αλλη
λετω ημηνστιχαρειεπαυτωαλλο

Mt_18.13

κύλινθος ὀνικός περὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ καὶ καταπονισθῆ ἔν τῳ
ein Eselsmühlstein um – seinen Hals und er versenkt würde in der

πελάγει τῆς θαλάσσης. 7 Οὐαὶ τῳ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων·
Tiefe des Meeres. Wehe der Welt wegen der Verführungen!

ἀνάγκη γὰρ ἔλθεῖν τὰ σκάνδαλα, πλήν οὐαὶ
Notwendigkeit (besteht ja), (dass) kommen die Verführungen, doch wehe

τῳ ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. 8 Εἰ δὲ
dem Menschen, durch den die Verführung kommt! Wenn aber

ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ
- deine Hand oder – dein Fuss zur Sünde verführt dich, haue ab ihn und

βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν
wirf (ihn) von dir! Besser für dich ist, hineinzugehen in das Leben

κυλλὸν ἢ χωλὸν ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα
verstümmelt oder lahm als, zwei Hände oder zwei Füße habend,

βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. 9 καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου
geworfen zu werden in das ²Feuer – ¹ewige. Und wenn – dein Auge

σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν
zur Sünde verführt dich, reiss heraus es und wirf (es) von dir! Besser

σοί ἐστιν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν ἢ δύο
für dich ist, einäugig in das Leben hineinzugehen als, zwei

ὀφθαλμούς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
Augen habend, geworfen zu werden in die Hölle des Feuers.

10 Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ
Seht zu: Nicht verachtet eines – dieser Kleinen! Denn ich sage

ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουσι
euch: - - Ihre Engel in (den) Himmeln durch alle (Zeit) sehen

τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
das Angesicht – meines Vaters – in (den) Himmeln.

12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηται τινὶ ἀνθρώπῳ ἑκατὸν
Was euch scheint? Wenn zu eigen sind einem Menschen hundert

πρόβατα καὶ πλανηθῆ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφήσει
Schafe und sich verirrt hat eines von ihnen, ³nicht ¹wird ²er lassen

τὰ ἐνενηκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ πορευθεὶς ζητεῖ τὸ
die neunundneunzig auf den Bergen, und gegangen, sucht er das

πλανώμενον; 13 καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν
umherirrende? Und wenn geschieht, (dass er) gefunden hat es, wahrlich,

λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς
ich sage euch: - Er freut sich über es mehr als über die

Mt_18.14

ΜΕΠΙΤΟΙΣΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΕΝΝΕΑΤΟΙΣΜΗ
ΠΕΠΛΑΜΗΜΕΝΟΙΣ ΟΥΤΩΣ ΟΥΚΕΣΤΙΝΘΕ
ΛΗΜΑ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝΤΟΥ ΠΡΟΣΥΜΩΗΤΟΥ ΕΝ
ΟΥΡΑΝΟΙΣ ΙΝΑ ΑΠΟΛΗΤΑΙ ΕΙΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩ
ΤΟΥΤΩΝ

Mt_18.15

ΕΑΝ ΔΕ ΕΑΜΑΡΤΗ ΕΙΣ ΣΕ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΣΟΥ ΥΠΑ
ΓΕΚΑΙ ΕΛΕΓΞΕΛΥΤΟΝ ΜΕΤΑΣΥ ΣΟΥ ΚΑΙ ΑΥ
ΤΟΥ ΜΟΝΟΥ ΕΑΝ ΣΟΥ ΑΚΟΥΣΗ ΕΚΕΡΔΗ

Mt_18.16

ΣΑΣ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΣΟΥ ΕΑΝ ΔΕ ΜΗ Δ
ΚΟΥΣΗ ΠΑΡΑΛΑΒΕ ΜΕΤΑΣΟΥ ΕΤΙ ΕΝ ΑΝΘΡΩ
ΠΝΑ ΔΕ ΠΙΣΤΟΜΑΤΟΣ ΔΥΟ ΜΑΡΤΥΡΩΝ Η ΤΡΙ

Mt_18.17

ΩΝ ΣΤΑΘΗ ΠΛΗΡΗΜΑ ΕΑΝ ΔΕ ΠΑΡΑΚΟΥ
ΣΗ ΑΥΤΩΝ ΕΙΠΕΤ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΑΝ ΔΕ
ΚΑΙ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΠΑΡΑΚΟΥΣΗ ΕΣΤΩ ΣΟΙ
ΩΣ ΠΕΡ ΘΗΚΟΣ ΚΑΙ ΟΤΕ ΛΩΝΗΣ

Mt_18.18

ΑΜΗΝ ΛΕΓΩ ΥΜΙΝ ΟΣ Α ΕΑΝ ΔΗΣΗΤΑΙ ΕΠΙ
ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΣΤΑΙ ΔΕ ΔΕ ΜΕΝ ΔΕΝ ΤΩ ΟΥΡΑΝΩ
ΚΑΙ ΟΣ Α ΕΑΝ ΛΥΣΗΤΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΣΤΑΙ
ΛΕΛΥΜΕΝ ΔΕΝ ΤΩ ΟΥΡΑΝΩ

Mt_18.19

ΠΑΛΙΝ ΔΕ ΥΜΙΝ ΛΕΓΩ ΟΤΙ ΕΑΝ ΔΥΟ ΥΜΩ
ΣΥΜΦΩΝΗΣΩΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΠΕΡΙ ΠΛΗ
ΤΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ Ο ΕΑΝ ΑΙΤΗΣΩΝΤΑΙ ΓΕ
ΝΗΣΕΤΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΜΟΥ
ΤΟΥ ΕΝ ΟΥΡΑΝΟΙΣ

Mt_18.20

ΟΥ ΓΑΡ ΕΙΣΙΝ ΔΥΟ Η ΤΡΙΣ ΣΥΝΗΓΜΕΝΟΙ
ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΟΝΟΝ ΟΜΑΔΕΚΕΙΜΕΝ ΕΝ ΜΕΣΩ
ΑΥΤΩΝ

Mt_18.21

ΤΟΤΕ ΠΡΟΣΕΛΘΩΝ ΔΕ ΑΥΤΩ Ο ΠΕΤΡΟΣ ΕΙΠΕ
ΚΕ ΠΟΣΑ ΚΕΙΣ ΑΜΑΡΤΗ Η ΕΙΣ ΕΜΕ Ο Α
ΔΕΛΦΟΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΑΦΗΣΩ ΑΥΤΟΥ ΕΩΣ Ε
ΠΤΑ ΚΕΙΣ

ἐνενηκοντα ἑννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. 14 οὕτως οὐκ ἔστιν
neunundneunzig – nicht verirrt. So ²nicht ¹ist

δέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα
(der) Wille vor – euerm Vater – in (den) Himmeln, dass

ἀπόληται ἐν τῶν μικρῶν τούτων.
verloren geht eines – dieser Kleinen.

15 Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε ἔλεγχον
Wenn aber sündigt gegen dich – dein Bruder, geh hin, weise zurecht

αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. εἰάν σου ἀκούσῃ,
ihn zwischen dir und ihm allein! Wenn auf dich er hört,

ἐκέρθησας τὸν ἀδελφόν σου· 16 εἰάν δὲ μὴ ἀκούσῃ,
hast du gewonnen – deinen Bruder; wenn aber nicht er hört,

παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο
nimm mit dir noch einen oder zwei, damit auf (dem) Mund zweier

μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα· 17 εἰάν δὲ
Zeugen oder dreier festgestellt wird jede Sache! Wenn aber

παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ· εἰάν δὲ καὶ τῆς
er nicht hört auf sie, sage (es) der Gemeinde! Wenn aber auch auf die

ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐδνικός καὶ ὁ τελώνης.
Gemeinde er nicht hört, soll er sein dir wie der Heide und der Zöllner!

18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅσα εἰάν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται
Wahrlich, ich sage euch: Was – ihr bindet auf der Erde, wird sein

δεδεμένα ἐν οὐρανῷ, καὶ ὅσα εἰάν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται
gebunden im Himmel, und was – ihr löst auf der Erde, wird sein

λελυμένα ἐν οὐρανῷ.
gelöst im Himmel.

19 Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰάν δύο συμφωνήσωσιν
Wiederum wahrlich, ich sage euch: - Wenn zwei einer Meinung werden

ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ εἰάν
von euch auf der Erde über jede beliebige Sache, um welche -

αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου
sie bitten werden, wird sie zuteil werden ihnen von – meinem Vater

τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 20 οὗ γὰρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς
- in (den) Himmeln. Denn wo sind zwei oder drei versammelt in

τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.
- meinem Namen, dort bin ich in ihrer Mitte.

21 Τότε προσελθὼν ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· κύριε, ποσάκις
Darauf, hinzugetreten, - Petrus sagte zu ihm: Herr, wie oft

ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ,
wird sündigen gegen mich – mein Bruder und werde ich vergeben ihm?

ἕως ἑπτάκις; 22 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· οὐ λέγω σοι ἕως
Bis siebenmal? (Es) sagt zu ihm – Jesus: Nicht, sage ich dir, bis

ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΩ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΛΕΓΩΣ ΑΙ ΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΚΙΣ Mt_18.22
ΑΛΛ' ΕΩΣ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ ΚΙΣ ΕΠΤΑ
ΔΙΑ ΤΟΥΤΩ ΜΟΙ ΘΕΗ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΥ
ΡΑΝΩΝ ΔΗΘΡΩΠΩ ΒΑΣΙΛΕΙ Ο ΘΕΟΥ
ΣΕ ΗΣΥΝΑΡΕ ΛΟΓΟΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΔΟΥΛΩΝ
ΑΥΤΟΥ ΔΡΖΑΜΕΝΟΥ ΔΕ ΑΥΤΟΥ ΣΥΝΕ Mt_18.23
ΡΕΙΝ ΠΡΟΣ ΗΝ ΕΧΘΗ ΑΥΤΩ ΕΙΣ ΟΦΙΛΕΤΗ
ΜΥΡΙΩΝ ΤΑΛΑΝΤΩΝ ΜΗ ΕΧΟΝΤΩ ΔΕ Mt_18.24
ΑΥΤΟ ΥΠΟΔΟΥΝΑΙ ΕΚΕΛΕΥΣΕΝ ΑΥΤ
Ο ΚΣ ΑΥΤΟΥ ΠΡΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΥΝΑΙ
ΚΑ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ
ΟΣΑ ΕΙΧΕΝ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΘΗΝΑΙ Mt_18.25
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΟΥΛΟ ΣΠΡΟΣΕΚΥΜΕΙΑ
ΑΥΤΩ ΛΕΓΩΝ ΚΕ ΜΑΚΡΟΘΥΜΗΘΩ
ΠΕΜΟΙ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΣΟΙ ΑΠΟΔΩΣΩ Mt_18.26
ΣΠΛΑΓΧΝΙΣΘΕΙΣ ΔΕ Ο ΚΣ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ
Ε ΚΕΙΝΟΥ ΔΗ ΠΕΛΥΣΕΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΤΑΝΑ
ΝΙΟΝ ΑΦΗΚΕΝ ΑΥΤΩ Mt_18.27
ΕΞΕΛΘΩΝ ΔΕ Ο ΔΟΥΛΟΣ ΕΚΕΙΝΟΣ ΕΥΡΕΝ
ΕΝΙΑΤΩΝ ΣΥΝΔΟΥΛΩΝ ΑΥΤΟΥ ΟΣΩΦΕΙ
ΛΕΝ ΑΥΤΩ ΕΚΑΤΟΝ ΔΗΝΑΡΙΑ ΚΑΙ ΚΡΑ
ΤΗΣΑΣ ΑΥΤΟΝ ΕΠΗΓΙΓΕΝ ΛΕΓΩΝ ΑΠΟΔΟΣ
ΕΙ ΤΙ ΟΦΙΛΕΙΣ Mt_18.28
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΟΥΛΟ ΣΥΝΔΟΥ
ΛΟ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΟΔΑΣ ΑΥΤΟΥ ΠΑ
ΡΕΚΑΛΕΙΑ ΑΥΤΟΝ ΛΕΓΩΝ ΜΑΚΡΟΘΥ
ΜΗΣΟΝ ΕΠΕΜΟΙ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΑΠΟΔΩΣΩ ΣΟΙ Mt_18.29
Ο ΔΕ ΘΥΚΗΘ' ΕΝΕΝ ΑΛΛΑ ΑΠΕΛΘΩΝ Ε
ΒΑΛΕΝ ΑΥΤΟΝ ΕΙΣ ΦΥΛΑΚΗΝ ΕΩΣ ΟΥ
ΑΠΟΔΩΤΟ ΟΦΙΛΟΜΕΝΟΝ Mt_18.30
ΙΔΟΝΤΕΣ ΔΕ ΟΙΣΥΝΔΟΥΛΟΙ ΑΥΤΟΥ ΤΑ Ε

Mt_18.22
Mt_18.23
Mt_18.24
Mt_18.25
Mt_18.26
Mt_18.27
Mt_18.28
Mt_18.29
Mt_18.30
Mt_18.31

ἑπτάκις ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.
siebenmal, sondern bis siebenundsiebzigmal.

23 Διὰ τοῦτο ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
Deswegen ist gleichgemacht worden das Reich der Himmel

ἄνθρωπον βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησεν συναῖραι λόγον
(einem Mann) einem König, der wollte halten Abrechnung

μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. 24 ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν
mit – seinen Knechten. (Als) begonnen hatte aber er, (sie) zu halten,

προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων.
wurde gebracht zu ihm ein Schuldner von zehntausend Talenten.

25 μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ
(Da) nicht konnte aber er zurückzahlen, befahl, ³(dass) er, ¹der

κύριος πρᾶξῃναι καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα
²*Herr, verkauft werde und die Frau und die Kinder und alles, was*

ἔχει, καὶ ἀποδοθῆναι. 26 πεσὼν οὖν ὁ δούλος
er hat, und (dass) zurückgezahlt werde. (Nieder)gefallen nun, der Knecht

προσεκύνει αὐτῷ λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα
bat unterwürfig ihn, sagend: Sei grossmütig mit mir, und alles

ἀποδώσω σοι. 27 σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος
werde ich zurückzahlen dir. Sich erbarmt habend aber der Herr

τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν
- jenes Knechtes, gab los ihn, und das Darlehen erliess er

αὐτῷ. 28 ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκεῖνος εὗρεν ἕνα
ihm. Hinausgegangen aber, - jener Knecht fand einen

τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ
- seiner Mitknechte, welcher schuldete ihm hundert Denare, und

κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων· ἀπόδος εἴ τι
ergriffen haben ihn, würgte er (ihn), sagend: Zahle zurück, wenn etwas

ὀφείλεις. 29 πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν
du schuldest! (Nieder)gefallen nun, - sein Mitknecht bat ihn,

λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι. 30 ὁ
sagend: Sei grossmütig mit mir, und ich werde zurückzahlen dir. Er

δὲ οὐκ ἤθελεν ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν
aber nicht wollte, sondern hingegangen, warf er ihn ins Gefängnis,

ἕως ἀποδοῦναι τὸ ὀφειλόμενον. 31 ἰδόντες οὖν
bis er zurückgezahlt hätte das Geschuldete. Gesehen habend nun

οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα
- seine Mitknechte das Geschehene, wurden ²betrübt ¹sehr,